

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N^{ro}. 100.

28. Sierpnia 1820.

Wiadomości krajowe.

Z Wiednia. — Jego Cesarzka Mość najwyższą uchwałą swoją z d. 29. Czerwca b. r., raczył Dyrektora głównej szkoły w Samborze Franciszka Kabatha ze względu długoletnich jego zasług w zawodzie nauczycielskim, zaszczycić średnim mealem złotym honorowem z uszkiem i wstążką.

Wiadomości zagraniczne.

Zjednoczone Stany Ameryki północnej.

Wiadomości z Nowego Orleanu, datowane pod d. 14. Czerwca donoszą, iż w tem mieście spalił się arsenał marynarki, w którym podówczas znajdowało się 5000 broni. Szkodę tę rachują do 1,000,000 dollarów.

W Państwie Amerykańskim Massachusetts uchwalono prawo, iż człowiek zdrowy, używający swoich członków począwszy od 12. do 65 lat, nie może być utrzymywany kosztem kraju jako ubogi.

Ameryka Hiszpańska.

Gazeta Filadelficka zawiera wyciąg z listu pisanego z Hawanny, który donosi, że 7 mieszkańców tego miasta zostało zamordowanych od bandy złoczyńców, popełniających rozboje i grabieże i że nikt nie odważał się domieść ich do Zwierzchności.

Kapry powstańców niepokoją morze około wyspy S. Tomasza i tamują związek pomiędzy tą wyspą i la Guayra.

Wiadomości z Ameryki południowej donoszą: Dowódcy wojskowi Wenezuelańscy i innych Prowincy tworzących Rzeczpospolitą Kolumbię nie chcą wiedzieć o żadnych układach, dopókiby najwyższe Władze Hiszpańskie nie uznały niepodległości wszystkich Państw składających Rzeczpospolitą jako warunek przedni; chcą oni prowadzić wojnę i nieskładać dopóty broni, dopóki Morillo nie opuści Ziemi nowego świata; Jegerał ten wydał już kilka odezw wzywających mieszkań-

ców do poddania się Hiszpanii. Zjednoczone Stany Ameryki północnej miały teraz postanowić stałe ogłoszenie Rzeczpospolitych Kolumbii i Buenos-Ayres za wolne Państwa.

Wyspa St. Domingo.

Gazety Londyńskie zawierają wyciątek z gazety Nadwornej Haytyckiej (*Gazette Royale d'Hayti*), datowanej pod d. 30. Maja iak następuje:

„Admirał Sir Stome Popham, Dowódca siły morskiej Angielskiej na stanowisku Jamaiki, przybył na d. 5. b. m. na pokładzie fregatki Sibilly dowodzonej przez Kapitana Popham, w raz z brygiem Confidence pod Kapitanem Montgomery do tutejszy Stolicy (Cap-Henry). Admirał zajął mieszkanie w domu dla niego przygotowanym przyjęty z uszanowaniem, iakie przynależny jego stopniowi i wielkiemu szlachetnemu Narodowi. Dobry nasz Monarcha dał mu kilkakrotne posłuchanie. Dnia tego, w którym Jego Królewska Mość przyymował Admirała w pałacu swoim w Stolicy i w Sansouci miał on zaszczyt być u stołu Monarchy; Officerowie Angielscy zaproszeni byli do stołu Wielkich Urzędników Państwa.“

„Admirał udając się do Pałacu Sansouci ze swoimi Officerami, iechał w powozie Królewskim a Officerowie w powozach Wielkich Urzędników, każdy z tych, oddawał swemu gościowi cześć z taką przystoynością, iaką odznacza dobrze wychowanego człowieka we wszystkich krajach.“

„Admirał podczas swojego pobytu w naszej Stolicy zwiedzał Akademię, szkoły narodowe i inne publiczne instytuta z tym przenikającym duchem, który jest właściwy światłemu politykowi przeiętemu ludzkością.“

„Officerowie Angielscy byli obecni na zmianie straży wojsk przybocznych Królewskich i widzieli różne obroty wojska, którem dowodził Następca tronu w swojej osobie.“

„Żałujemy mocno, że ciężka żałoba, którą Admirał i Officerowie mieli z powodu nie-

ożiałowaney straty ukochanego ich Monarchy Jerzego III. nie dozwoliła im byż uczestnikami zabaw i uczt, któreby im były dawane. Okoliczność ta odjęta nam sposobność okazania dostateczniejszych dowodów uciechy, iakiej doznawaliśmy z obecności Oficerów Narodu, który dał iawne dowody dobrych chęci ku Haycianom.“

„Dnia 21. b. m. zawinęła tutaj fregata Angielska Ifigenia będąca pod sprawą Kapitana Hyde Parker a którą Admirał inniemal tutaj zastać. Dnia 4. stała na kotwicy a d. 25. znówu wyszła pod żagle. Z żalem dowiedzieliśmy się, że słabość zdrowia Kapitana Parker nie pozwalają mu, aby był przedstawiony Królowi. W ostatniej swojej podróży był nieszczęśliwy i utracił większą część osady okrętu przez febrę panującą tak na wyspie Jamaica, iako też w Haycie i innych wyspach Indyjskiego Archipelagu. Wielu obcych osiadłych w Cap-Henry napadniętych tą chorobą padli iey ofiarą.“

Hiszpania.

Ostatnie trzy posiedzenia, Stanów (*Cortes*) nie bardzo są ważne; mowiono wiele o strażnikach i przemycaniu, lecz nieprzyszło do uchwał. Dnia 25. wieczor było nadzwyczajne i takne posiedzenie; o czem naradzano się na tem posiedzeniu, nie ogłoszono; atoli powszechne niepokoje rozchodziły się po Madrycie i osobliwe biegały wieści. Rozkaz dzienny przybity na d. 25. rano obwieszcza, iż straż nocne mają rozkaz aresztowania wszystkie podeyrzane osoby, które spotkają po 11 godzinie w nocy.

Podług wiadomości z Valladolidy krąży w tamecznych okolicach gorzystych korpus Antikonstytucjonistów, przeciwko którym Jeneralny Kapitan Starey Kastylji i Prefekt miasta Burgos wystali woysko.

List z Burgos podaje następującą listę niedawno tamże uwięzionych osób: Easqueiro, Echavari, Kanonicy Erroz i Maza obadwa członki Kapituły w Burgos, Oycie Prokurator Kartuzów z Miraflores, dwóch Karmelitów, i Proboszcz, który jest członkiem Stanów (*Cortes*). Niewiadomo iakie mieli zamiary i iakim sposobem chcieli one uskutecznić.

Wiadomości, które udzieliliśmy w przeszłym numerze, wyjęte z gazety Francuzkiej a zawierające o postępach stronników tak nazywaney Junty Apostolskiej w Galicyi, datowane pod d. 22. Lipca miane są podług gazet Paryzkich liberalnych za wątpliwe. Tymcza-

sem gazety, te zawierają względem tego przedmiotu następujące dawniejsze artykuły: „Z Tuy (w Galicyi) d. 17. Lipca. W iedney szynkowni naszego miasta odkryte na d. 13. b. m. wielką liczbę włościan, którzy pod przewodnictwem Chirurga i Kapitana naradzali się nad planami do obalenia Konstytucyi. Wystanie przeciwko nim woysko wzięło wielu z nich w niewolę, pomiędzy nimi byli niektórzy Alkadowie. Postrzegano także podobne poruszenia na innych miejscach Galicyi. Spiskowi chcieli się połączyć i zająć miasta S. Jago i Korunne. — Pod Orenso zaszła pomiędzy oddziałem tych i woyskiem konstytucyjnem potyczka, w której tamci musieli ustąpić z placu. Prawie teraz nadchodzą woyska konstytucyjne do Tuy, i tak pułk Pontvedra przybył szybkim pochodem; ochotnicy Arragońscy ciągną przez naszą okolicę. Ci co się dali uwieść zbiegli już do Portugalji.“

„Z Korunny d. 16. Lipca. Don Ágar, Gubernator cywilny Galicyi, który na pierwszą wiadomość o buntowniczych poruszeniach zwołał najwyższą Juntę Prowincyjną, oświadczył w swoim uwiadomieniu, że silne środki przedsięwzięte przez Juntę nie należy uważać iako dowód obawy, bo bez nich udałyby się plany buntownikom, lecz te do tego zmierzają, aby wykorzystać całe stronnictwo, które podobne knuie plany. Wszyscy miedzkańcy Korunny nawet klasztory otrzymały rozkaz w przeciągu trzech godzin donieść, iacy Hiszpanie znajdują się u nich obecnie; obcy oprócz tego muszą się osobiście stawić przed Władzami konstytucyjnemi.“

Indye Wschodnie.

Ostatnia gazeta pod tytułem: Kurjer Madraski z półowy Lutego zawiera co następuje: „Dnia 5. Lipca z. r. umarł Król wyspy Awa w 79 wieku życia swego. Xiążę Następca wstąpił na Tron niebawnie, po iego wstąpieniu odkryli wujowie iego zrobiony przeciwko niemu spisek; ieden z piskowych Tenghao wsadzony z całą rodziny w wory i rzucony w rzekę (rodzaj kary który spotyka rodzinę Królewską dla różnicy od innych) inny zaś nazwiskiem Prome stracił życie w więzieniu, umarł bowiem z zgłodu; 7 do 800 zawikłanych osób do spisku odnięto swoją karę w Ummerpoma. Mowią, iż zamiarem było wysadzić pałac Królewski w powietrze; zamiar ten byłby się niezawodnie powiodł, gdyby mocny deszcz nie był zamoczył proch a w różnych miejscach zupełnie takowy nie zatopił. Chociaż przez odkrycie tego spisku więcey iak 1100 ludzi utraciło życie,

to przecież kray ten uratowany został od wojny domowej.

Wielka Brytania i Irlandya.

Podług najnowszych wiadomości z Londynu datowanych pod d. 2. b. m. sądono, że Król wsiedzie na okręt na d. 4. w Shoreham lub Portsmouth dla przejazdu po morzu.

Królowa szuka dla siebie domu blisko budowy Parlamentu, aby w nim mieszkała, dopóki trwać będzie iey sprawa. Wewnątrz sali Izby Wyższej nie widać było żadnego przygotowania dla urzędzenia osobnego miejsca dla Królowey; zostawiano tylko czworoboczne miejsce przed kratkami dla adwokatów i świadków; atoli, iak mówią wyporządzić mają pokoje w bliskości dla Królowey, przez coby mogła mieć łatwy związek ze swemi obrońcami; mowiono, że miano iey wyporządzić dom Sir Thomas Tyrwhitta, z którego mogłaby przybyć do Parlamentu drogą nieprzystępną dla publiczności. Kuryier nagania mocno odpowiedź Królowey, daną na adres mieszkańców miasta Sunderland i znajduje w niej formalne wezwanie Ludu przeciwko prawey Władzy Panstwa: „Mowcy z Spafiieldu i Palace-Yard (mówi Kuryier) nie wyrażali się mocniej. Któż są owi „dumni Panujący“, pod których iarzinem, iak twierdzi Królowa, ten niegdy wolny Naród będzie musiał swoje zginać kolana, iak nie Król, Parowie i Izba Gminna, którzy postępują podług swoich prerogatyw przepisanych konstytucyją?“

Gazeta Wierny Bretończyk zawiera udzielony iey następujący artykuł o tylekrotnie mienioney nawet w Parlamencie Kommissyji Medyolańskiej. Kommissyja Medyolańska nie ma pewnego charakteru; było to śledzenie iakie każdy człowiek prywatny ma prawo przedsięwziąć, ażeby się zapewnił o rzeczach, które chce zaszarzyć. Kommissyja ta nie przywłaszczała sobie powagi, nie zawiera w sobie nic coby się sprzeciwiało naszym prawnym formalnościom, i zupełnie jest od nich daleką. Świadectwa złożone przed tą Kommissyją nie będą pod żadnym względem przypuszczone w Izbie Lordów, iako świadectwa przeciwko Królowey. Sprawa przeciwko Królowey nie będzie przedsięwziętą ze względu zdrady kraju; ogólnie żadne sądowe postępowanie nie ma miejsca przeciwko iey; środek ten, który przeciwko iey chcą przedsięwziąć, jest środkiem prawodawczym; którego nie wiąże żadna formalność sądownicza.

Od kilku dni poprzylepiano po różnych miejscach Londynu kartki, wzywające Klasę robotczą Londynu i okolic do zgromadzenia w się pewney szynkowni nie daleko Finsbury-Square, zwaney „Jacobs-Brunnen“ dla uchwalenia adresu do Królowey.

Lord-Major uwiadomiony o tym zamiarze kazał oznajmić właścicielowi szynkowni, iż nie dopuści, aby dom iego służyć miał za miejsce takowemu zgromadzeniu i że w razie przestąpienia wystawi się na utratę danego mu zezwolenia. Ze to ostrzeżenie nie zdawało się być dosyć ważnem, udał się zatem Marszałek City (starego miasta) otoczony urzędnikami Policyi na miejsce i dał do zrozumienia wszystkim hersztom, znanym za Radykalistów, iż gdyby się ważono zebrać zgromadzenie zaburzające spokojność City, takowe byłoby rozpedzone przemocą. Po tem napomnieniu rozproszyła się cała ta kupa, zebrała się jednak w innej szynkowni za City (starem miastem), gdzie pomimo wszelkich przedsięwziętych środków zgromadziło się więcej iak 400 szewców, blacharzy i t. p. i obrali swoim prezydentem czeladnika ciesielskiego okrętowego. Ten otworzył posiedzenie mową, trwającą dwie godziny, w której rozwodził się długo i szeroko nad cierpieniem Królowey i nad systematem śledzenia iey i przetożył adres uchwał i mnóstwo, których z wielkim upodobaniem mienił się być tworcą. Po wielu mowach mianych przez tę czeladz rzemieślniczą, Radykalistów; uchwalono, aby adres ten oddany był przez Deputacyję złożoną z dwóch czeladników każdego rzemiosła: „Głosowano także na adres“ podziękowania „mężnemu.“ Starszemu Gminnemu. Ponieważ zaś nadszedł mocny oddział urzędników Policyi, więc bez żadnych rozruchow rozeszło się zgromadzenie.

Trudnię będzie iak się zdaie słuchać świadków w Izbie Parów przeciwko Królowey. Powiększey części są to prości ludzie a wiadomo, iż w każdym mieście, w każdym miasteczku Włoskiem prości ludzie mówią bardzo źle po Włosku, tak, że w najbliższem, mieście i miasteczku ich nie rozumieją. Któż będzie tych świadków słuchał? Jakże może być pewny, że to co oni zeznają jest mu należyte wyłożone? Jakże mogłaby przeciwna strona wnieść przeciwne słuchanie, które nierównie potrzebniejszym jest iak kiedy, przy niepewności zeznań? Za nim te punkta nie będą rozważone i objaśnione to ze słuchania świadków nie wiele wyjaśnić się może.

Po między Rządem Angielskim i Holenderskim trwają jeszcze w Londynie ważne układy dotyczące się handlu Angielskiego w Indiach wschodnich. Pełnomocnicy, P. Caning ze strony Anglii a P. Clout ze strony Hollandyi starają się obiasnić, i ile można umiarkować traktat z roku 1814, mocą którego Sultan w Palembangu na wyspie Sumatra ogłoszony został na nowo wazalem Niderlandzkim. Niderlandy uważały się, że Gubernator Angielski Bonkulski w stronie zachodniej Sumatry, Sir Stamford Raffles wyłącza się z pod ich zwierzchniej władzy. Skarżą się daley na zaprowadzenie przez tegoż Sir Stamford Raffles nowej osady na wyspie Sincapur położonej niedaleko brzegów półwyspu Malacca, która kiedyś panować będzie nie tylko między morzami tego imienia ale także może zniszczyć znaczenie posiadanej przez Holendrów warowni. Dzienniki Angielskie twierdzą przeciwnie; pytanie to, ważne iest bardzo dla wszystkich Narodów żeglujących, albowiem iak Hollandrzy opanują wszystkie drogi na morzu, wiodące na morze Chińskie więc zaginie wolny handel. Mają oni już drogę przez Sund a chcieliby posiadać, wyłącznie jeszcze drogę Malaccaską, jedyną, która z Indyi wschodnich Angielskich idzie do Chin. Czyli może chcieliby ustanowić tamże coś tak iak Dunceycy na Sundzie? Dzienniki zarzucają Ministrów, że powracają prawa Hollandrom i uwłoczą nieiako Sir St. Rafflesowi. Szczególnie gazeta Times nie może przebaczyć Lordowi Castlereaghowi, że w roku 1814 powrócił Hollandrom dawne ich posiadłości, prawa, nie zostawiwszy dla Anglii tak ważnego miejsca Palembangu.

Francyja.

Rozporządzeniem Królewskiem poczynszy od d. 1. Sierpnia ustanowione iest coś wchodowe na chmili zagraniczny 45 frankom od 100 kilogrammów (więcej iak dwa cetry).

Król dał prywatne posłuchanie postowi Neapolitańskiemu Xięciem Castelleoanem, poczem pracował z Xięciem Richelieu. Poseł wspomniany udał się potem do Xięcia Berry.

Rozporządzenie policyjne z d. 1. Sierpnia zakazuje na nowo wyrabianie, sprzedawanie i roznoszenie wszystkich dotąd towarów zakazanych. Po między tymi objęte są: pistolety nieszonkowe, wiatruki, sztylety, broń w la-

skach ukryta i t. d.; a nawet gdzie takową broń znajdzie policyia mają zabrać, a przestępcy owego przepisu ukarani będą podług prawa w tey mierze ustanowionej.

D. 1. b. m. gdy prowadzono w Bordeaux żołnierza nazwiskiem Bertrand Rullot, wskazanego na śmierć z powodu targnięcia się na przełożonego i straż; w tem kupa pospólstwa odbiła go prowadzącym żandarmom zanim pomoc wojskowa pospieszyła na pomoc. Pod ten sam czas inna kupa zebrała się przed domem Jenerała Dywizyi d'Autichamp wołając: Łaskil Łaskil Niech żyje Król i żądając darowania winy wskazanemu. Dotąd nie można go było wynaleźć. Wspomniany Dowódca dywizyi wydał rozkaz dzienny, którym wyznaczył każdego, ktoby wspomnionego poimał Rullot, by go dostawił pod strażą do więzienia w Bordeaux.

W Departamencie Doubs przy kopaniu w Mendoure odkryto amfiteatr Rzymski mogący objąć 20 do 25000 tysięcy widzów, mury z kamienia ciosowego są w dobrym stanie, znalezione także kości z byków, dzików, słonow i monety kruszcowe z czasow Konstantyna i t. p.

Niemcy.

Sąd Nadworny w Mannheimie wyrokiem swoim z d. 2. t. m. uwolnił z aresztu Deputowanego Winter.

Rossya.

Cesarz Jegomość ozdobił orderem S. Anny Xięcia Pruskiego Karola.

Z Moskwy d. 17. Lipca V. S. — Dnia 17. b. m. N. Cesarz zaszczycił obecnością swoją bal dany w domu zgromadzenia Szlacheckiego gdzie było przeszło 2700 osób między które remini znajdowali się także i znakomitsi kupcy. Dnia 18. N. Pana słuchał Mszy w kościele Spasnym za złote krata; poczem oglądał szpital, był na obiedzie u Xięcia Gallicyna Jenerała-Gubernatora tutejszego, a dziś rano opuścił Stolicę tutejszą i udał się ku Rezanio wi.

Królestwo Polskie.

Za kilka dni spodziewamy się mieć wielce pożądanę szczęście widzenia w tey Stolicy Najjaśniejszego Monarchy naszego. Część osób należących do Dworu Jego Cesarzsko-Królewskiego Mości już stanęła w zanhu.

Od początku miesiąca Sierpnia mamy ciągle piękną pogodę, ciepło dochodzi do 20 kilku stopni w cieniu podług ciepłomierza Reaumiura; dnia 19. było stopniem 26.